

nagypapa azt a zöld csizmanadrágot szerette legjobban,
amiben gyalog jött hazáig, nem megszökött, mesélte,
csak a csapata hagyta el a visszavonulásnál

a zöld nadrágot hordta télen-nyáron,
ez volt rajta akkor is
amikor a kis ruszki katona nyemcki!-t kiáltott,
s ráfogta fegyverét

ordított a kertből, hörgött ijedtében nagymama,
s mire odafutott kitépni a fegyvert a katona kezéből
az már nem volt sehol

egy pillanattal azután, hogy meghagyták életét
nagypapa folytatta az etetést

ha az utca felől csizmák kopogása
üvöltő férfihangok, kutyák vonyítása hallatszott
nagypapa fejvesztve rohant
az udvarvégi kisház kemencéjébe

minden kemencében nagypapámat látom
zöld csizmanadrágban, fázva rettegve,
csontsoványan, gémberedett lábakkal
kucorogva túlélni a háborút

2014. Gödöllői Irodalmi Díj 2. helyezett verse